

РЕШЕНИЕ

№ 23811

гр. София, 14.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2196** по описа за **2026** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. К. Д., подадена чрез процесуален представител адв. П. Й., срещу решение № 4328 от 29.11.2025г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 17-ти състав, постановено по нахд № 12137/2025г.

В жалбата са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и процесуалните правила.

Твърди се, че съдът не е отчел, че електронният фиш следва да се издава само при изпълнени, строго определени от ЗДвП и Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. условия, които гарантират както техническата изправност и сертифициране на измервателното средство, така и индивидуализацията на нарушението, вкл. определяне на мястото, участъка, пътната обстановка, подробно идентифициране на водача. В случая в съставения протокол по чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з- 532/12.05.2015г., не били отразени коректно и попълнени всички реквизити досежно регистрационен номер /дата, град/, място на контрол, общо ограничение на скоростта, начало и край на участъка. При съмнения в индивидуализацията на нарушението, както и при липса на категорично доказани факти и обстоятелства за личността на водача, мястото и механизма на

нарушението, съдът е следвало да уважи възраженията на жалбоподателя и да отмени наложеното наказание.

На следващо място, съдът е приел, че собственик на автомобила е М. И. П., а нарушението е извършено от К. К. Д.. В ЕФ липсвала идентификация на водача, а само на автомобила и неговия собственик. Решението не съдържало подробни мотиви за това: 1. как е съобразена възможността жалбоподателят да посочи друг водач по реда на чл.188, ал.1 ЗДвП; 2. дали е дадена реална възможност за защита (липсвали доказателства за връчване по реда на чл. 186а ЗДвП и уведомяване за процедурата по оспорване); 3. съдът не е проверил дали всички доказателства са събрани и обсъдени своевременно, при спазване правото на защита. От съдържанието на електронния фиш и снимковия материал не можело да се направи категоричен извод, че деянието е извършено от К. К. Д.. Съдът не е анализирал всички доказателства в тяхната съвкупност, а едностранно се е доверил на административния орган.

Касаторът К. К. Д., чрез своя процесуален представител адв. П. Й. моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 17-ти състав по нахд № 12137/2025г., както и електронен фиш серия „К“, № 11140254. На 22.05.2026г. са постъпили писмени бележки, в които се поддържат така изложените съждения за неправилност на решението и незаконосъобразност на електронния фиш. Заявено е искане за възстановяване на направените по делото разноски в размер на 400, 00 евро.

Ответникът- СДВР, чрез процесуален представител юрк. В. П., е депозирал писмено становище на 18.05.2026г., в което се изразяват доводи за неоснователност на жалбата, както и е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 4328 от 29.11.2025г. по нахд № 12137/2025г. на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав е потвърден електронен фиш серия „К“, № 11140254, с който на К. К. Д. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП е било наложено административно наказание- „глоба“ в размер на сумата от 100,00 /сто/ лева за извършено нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че К. К. Д. е извършила от обективна и субективна страна вмененото административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП. В хода на проведеното производство не са били допуснати процесуални нарушения, а наказанието е наложено в законоустановения абсолютен размер.

От фактическа страна е установено, че на 24.07.2025г. в 17:45 часа в [населено място], по [улица]до № 2Д, с посока на движение от [улица]към [улица], К. К. Д. е управлявала лек автомобил „С. МЦ 01“, рег. [рег.номер на МПС] , със скорост 71 км/ч. /след приспадат

толеранс от 3%, при ограничение от 50 км/ч. Превишението от 21 км/ч. над максимално допустимата скорост било установено и заснето с АТСС тип „С. М2“, № М.. За това нарушение е била наложена глоба по чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП в абсолютно определения размер от 100,00 /сто/ лева.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани фактите, изложени от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в това производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали правилно са приложени относимите материалноправни норми.

Решение № 4328/29.11.2025г. е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – липсва отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В ал.5-ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш, като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“. В това административнонаказателно производство е неприложима разпоредбата на чл.57, ал.1 и ал.2 от ЗАНН /в т.ч. дата, име и подпис на длъжностното лице/, относно формата и съдържанието на санкционния акт. Задължителните реквизити, които трябва да се включват в електронния фиш са изчерпателно изброени в чл.189, ал.4 ЗДвП, а образецът на същия е одобрен със заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи.

В § 6, т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за “автоматизирани технически средства и системи”, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г., изм. ДВ, бр.6/16.01.2018г.), която е в сила от 23.05.2015г. С чл.2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. изрично се предвижда, че

стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

Към дата- 24.07.2025г., действащата разпоредба на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т.65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.).

Спазени са изискванията за използването на мобилната система тип „С. М2“, № М., същата е преминала първоначална и периодична проверка, видно от протокол № 095-СГ-ИСИС/19.03.2025г., контролът е осъществен с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията от Български институт по метрология. Съставен е и протокол рег. № 4332р-52752/25.07.2025г. по чл.10 от Наредбата, в който конкретно е посочено мястото за контрол / [улица]до № 2Д/; посоката на движение на МПС /от [улица]към [улица]/; ограничението на скоростта - 50 км./ч. Приложено е веществено доказателствено средство по см. на чл.189, ал.15 ЗДвП- снимка, от която е видно разположението на уреда /л.55 от делото/. Участъкът на пътя, в който е засечено движението на автомобила, попада в обхвата на ограничението на пътен знак „В26“.

В съставения протокол рег. № 4332р-52752/25.07.2025г. са попълнени всички важни обстоятелства имащи значение за изясняване на фактическата страна на спора, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения, номер на първо и последно изображение/видеозапис, сред които и процесното. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“. Поради тази причина и защото, режимът на измерване не е „в движение“ /“Д“/ не е необходимо в протокола да се отразява начало и край на участъка от пътя, на който е било извършвано заснемането. Само за пълнота на изложението ще се посочи, че за нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават /чл. 11, ал. 2 от Наредбата/. Съдът не констатира други пропуски или непълноти в съставения протокол, наличието на които да оборват материалната му доказателствена сила.

Разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП предвижда електронният фиш да се издаде в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя – специално нормативно разрешение, което произтича от характера на това съкратено, несъстезателно производство за реализиране на административнонаказателна отговорност. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т.63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган. В тази насока на разсъждения следва да се допълни, че са неприложими и разпоредбите на чл.36-чл.58 от ЗАНН.

Действително на стр.5, ред 13, съдът е посочил, че собственик на процесния автомобил е М. И. П., който е административнонаказателно отговорно лице по см. на чл.188, ал.1 ЗДвП, защото не е посочил друго лице, което е управлявало същия. Настоящата инстанция приема, че се касае за допусната явна фактическа грешка от съда, която не пречи на правилната идентификация на нарушителя. Самоличността на касатора К. К. Д. е безспорно установена, с решението е потвърден електронен фиш, серия К, № 11140254, чийто адресат е именно К. К. Д. с ЕГН [ЕГН]. Същите разсъждения са относими и към констатацията на СРС на стр.5, ред.9 относно

превишението на скоростта от 19 км./ч. Повече от ясно е, че действителната воля на съда е, че превишението на скоростта е 21 км./ч., което недвусмислено се извлича от мотивите на акта. Допуснатите очевидни фактически грешки не обуславят извод за наличието на съществено нарушение на процесуалните правила по см. на чл.348, ал.1, т.2 във вр. ал.3 НПК.

Настоящата инстанция подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивният съд да потвърди оспорения акт и изразяващи се в липсата на съществени процесуални нарушения в развитото се административнонаказателно производство и правилна правна квалификация, съответстваща на фактическите обстоятелства. СРС е обсъдил доказателствения материал, посочил е кои факти и обстоятелства, включени в предмета на доказване приема за установени и на каква доказателствена основа. Въззивният съд е изпълнил задълженията си, произтичащи от разпоредбата на чл. 339, ал. 2 НПК, като е отговорил изчерпателно на всички възражения на защитата, ясно е посочил кои писмени доказателства кредитира и поради какви причини. В хода на съдебното следствие не са приети други доказателства, които да оборват изводите за виновно извършено от К. К. Д. нарушение на правилата за движение по пътищата.

В заключение, решението е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 НПК и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. В. П., които се определят в размер на сумата от 130,00 (сто и тридесет) лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. По аргумент от чл. 12 и чл.13 от ЗВЕРБ сумата следва да бъде превалутирана и възлиза на 66, 47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента).

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4328 от 29.11.2025г., постановено по нахд № 12137/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ОСЪЖДА К. К. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.Б, ет.3, ап.8, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица] сумата от 66, 47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента), на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

